ECLI:LV:ZAT:2021:0505.11390003819.11.S
Lieta Nr.11390003819

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā 2021.gada 5.maijā

Zemgales apgabaltiesas tiesneši Juris Siliņš, Dace Skrauple, Raimonds Rinčs izskatīja rakstveida procesā apelācijas kārtībā krimināllietu sakarā ar apsūdzētā /pers. A/apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2021.gada 1.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Zemgales rajona tiesas 2021.gada 1.februāra spriedumu /pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu:

noziedzīga nodarījuma izdarīšanā 2019.gada naktī no 16.janvāra uz 17.janvāri un sodīts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem,

noziedzīga nodarījuma izdarīšanā 2019.gada naktī no 17.janvāra uz 18.janvāri un sodīts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 7 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, trešo daļu, sods noteikts pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, sodus daļēji saskaitot un sods /pers. A/noteikts brīvības atņemšana uz 1 gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu/pers. A/noteiktajam sodam pieskaitīts sods, kurš noteikts ar Rīgas rajona tiesas 2020.gada 21.janvāra spriedumu krimināllietā Nr.11520064219 un galīgais sods /pers. A/noteikts brīvības atņemšana uz 1 gadu un 2 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu /pers. A/ soda izciešanā ieskaitīts pilnībā izciestais pamatsods īslaicīga brīvības atņemšana 2 mēneši un daļēji izciestais papildsods pēc Rīgas rajona tiesas 2020.gada 21.janvāra sprieduma krimināllietā Nr.11520064219 – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana no 2020.gada 4.septembra līdz 2020.gada 12.novembrim – 2 mēneši 8 dienas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. A/soda izciešanas laikā ieskaitīts apcietinājums no 2020.gada 12.novembra līdz 1.februārim – 2 mēneši 20 dienas.

Drošības līdzeklis- apcietinājums atstāts negrozīts.

Piedzīta solidāri no /pers. G/ un /pers. A//pers. B/labā mantiskā kaitējuma atlīdzība 75 *euro*.

Piedzīti no /pers. A/procesuālie izdevumi 160 *euro* par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu tiesā.

Ar spriedumu izlemts jautājums par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem.

Lietā notiesāts /pers. G/, par kuru spriedums nav pārsūdzēts.

[2] Pirmās instances tiesa atzinusi, ka apsūdzētie /pers. G/ un /pers. A/personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzība), iekļūstot telpā, tas ir, izdarīja Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu 2019.gada naktī no 16.janvāra uz 17.janvāri (zādzība Nr.1) un 2019.gada naktī no 17.janvāra uz 18.janvāri (zādzība Nr.2).

[3] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis apsūdzētais /pers. A/.

Norāda, ka zādzības veicis kopā ar /pers. G/. Atzīst savu vainu pilnībā, nožēlo izdarīto. Vērsies pie Tukuma policijas operatīvā darbinieka ar sadarbību, ka pats vaļsirdīgi atzīsies izdarītajā, kā arī palīdzēs atgriezt pēc iespējas vairāk nozagtās mantas, kas pēc būtības skaitās mīkstinoši apstākļi.

Pēc izdarītā nozieguma devies uz mājām, bet /pers. G/ vēlreiz atgriezās nozieguma vietā un nozaga vēl vairākas lietas. Uzskata, ka nav taisnīgi, ka viņam piespriests vienāds sods kā /pers. G/. Viņam sodam pievienots arī Rīgas rajona tiesas 2021.gada 21.janvāra spriedumā noteiktais sods.

Lūdz visu izvērtēt un ņemt vērā, ka /pers. G/ atgriezās nozieguma vietā un ņemt vērā viņa atbildību mīkstinošos apstākļus.

Lūdz vismaz nedaudz samazināt piespriesto sodu.

[4] Par iesniegto apelācijas sūdzību viedokli iesniegusi Rietumzemgales prokuratūras prokurore J.Pridāne.

Uzskata, ka apsūdzētā /pers. A/apelācijas sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

Pirmās instances tiesa, lemjot par soda noteikšanu apsūdzētajam, ir pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus sodu ietekmējošos apstākļus, tostarp, apstākli, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies izdarītajā, kas saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tika atzīts par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli. Turklāt par zādzību, kas izdarīta 2019.gada naktī no 16.janvāra uz 17.janvāri personu grupā ar /pers. G/, tiesa apsūdzētajam /pers. A/noteikusi īsāku brīvības atņemšanas laiku, tādējādi ņemot vērā, ka /pers. A/inkriminētās apsūdzības apjoms ir mazāks.

Apsūdzētā apelācijas sūdzībā nav norādīti tādi apstākļi, kas būtu par pamatu viņam noteiktā soda samazināšanai.

Ievērojot minēto, uzskata, ka Zemgales rajona tiesas 2021.gada 1.februāra spriedums ir tiesisks un pamatots, tādēļ atstājams negrozīts.

Nav iebildumu krimināllietas iztiesāšanai rakstveida procesā, kā arī nav iebildumu tiesas sastāvam vai atsevišķam tiesnesim.

[5] Zemgales apgabaltiesā saņemts /pers. A/iesniegums, kurā lūgts izbeigt apelācijas tiesvedību, jo neuztur iesniegto apelācijas sūdzību.

Vēlas ātrāk būt notiesāts. Lūdz pēc iespējas ātrāk sagatavot tiesas galējo nolēmumu.

Motīvu daļa

[6] Apelācijas instances tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 559.panta ceturtās daļas 3.punktu lietu iespējams izskatīt rakstveida procesā, jo apelācijas sūdzībā ir izteikts lūgums tikai par piespriestā soda mīkstināšanu, lieta pirmās instances tiesā izskatīta bez pierādījumu pārbaudes un piespriestais sods nav saistīts ar brīvības atņemšanu, kas ilgāka par pieciem gadiem.

[7] Pārbaudījusi pierādījumus, iepazinusies ar apelācijas sūdzībā izklāstītajiem argumentiem, Zemgales apgabaltiesa uzskata, ka nav apmierināms apsūdzētā /pers. A/lūgums par apelācijas tiesvedības izbeigšanu, jo pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā par apsūdzētajam /pers. A/noteikto sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un izciestās soda daļas ieskaitīšanu. Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums kā tiesisks un pamatots atstājams negrozīts.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 556.panta piektās daļas 2.punktu apelācijas sūdzības atsaukums nav saistošs, ja apelācijas instances tiesa konstatē acīm redzamu Krimināllikuma vai Kriminālprocesa likuma pārkāpumu, kura dēļ pārsūdzētais nolēmums atceļams vai grozāms, lai samazinātu apsūdzības apjomu, mīkstinātu sodu vai izbeigtu lietu.

[8] Zemgales apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesas sēdē, ievērojot Kriminālprocesa likuma 499.pantā noteikto, pamatoti nav veikta pierādījumu pārbaude.

Zemgales apgabaltiesa pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas secinājumiem daļā par /pers. A/ atzīšanu par vainīgu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 564.panta sesto daļu neatkārto pirmās instances tiesas spriedumā minētos pierādījumus un atzinumus.

[9] Nosakot sodu, pirmās instances tiesa ņēmusi vērā Krimināllikuma 35.pantā noteiktos soda noteikšanas mērķus un soda noteikšanas vispārīgās prasības, kas noteiktas Krimināllikuma 46.pantā.

Pirmās instances tiesa pamatoti secinājusi, ka saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu apsūdzētais /pers. A/ izdarījis divus smagus noziegumus.

Pirmās instances tiesa ņēmusi vērā par apsūdzētā /pers. A/personību noskaidrotās ziņas – agrāk vairākkārt sodīts, pēdējo reizi ar Rīgas rajona tiesas 2020.gada 20.jūlija spriedumu krimināllietā Nr.11410001619 pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas /pers. A/atzīts par vainīgu un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu noteiktajam sodam daļēji pieskaitīts sods pēc Rīgas rajona tiesas 2019.gada 7.novembra sprieduma un galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 10 mēnešiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2020.gada 31.jūlijā. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2020.gada 4.septembrī (2.sējuma 14.lapa).

Ar Rīgas rajona tiesas 2020.gada 21.janvāra spriedumu krimināllietā Nr.11520064219 /pers. A/atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem. Spriedums stājies spēkā 2020.gada 4.februārī.

Ar Zemgales rajona tiesas 2020.gada 30.oktobra lēmumu šajā kriminālprocesā apsūdzētajam /pers. A/piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums, izsludināta viņa meklēšana (2.sējuma 52.-53.lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu pirmās instances tiesa par apsūdzētā /pers. A/atbildību mīkstinošu apstākli atzinusi to, ka apsūdzētais atzinis vainu un nožēlo izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu pirmās instances tiesa par apsūdzētā /pers. A/atbildību pastiprinošu apstākli lietā atzinusi to, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu, jo izdarīti nedzēstas sodāmības laikā pēc 2018.gada 13.jūnija Rīgas rajona tiesas sprieduma krimināllietā Nr.11410082817 (atbrīvots no soda izciešanas 2018.gada 23.septembrī).

Tiesa ņēmusi vērā, ka apsūdzētais izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību, veicinājis procesa norisi, piesakot lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Zemgales apgabaltiesa šajā sakarā norāda, ka procesuālo tiesību izmantošana vai neizmantošana neietekmē nosakāmo sodu, bet ir saistīta ar apsūdzētā brīvas gribas paušanu atbilstoši Kriminālprocesa likumā noteiktajām tiesībām un pienākumiem.

Zemgales apgabaltiesa uzskata, ka /pers. A/noteiktais sods par katru izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir atbilstošs un to mīkstināšanai nav likumīga pamata.

[10] Zemgales apgabaltiesa secina, ka pirmās instances tiesa, nosakot apsūdzētājam sodu pēc Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas, izdarījusi pretrunīgus secinājumus.

No pirmās instances tiesas sprieduma rezolutīvās daļas redzams, ka pirmās instances tiesa, nosakot sodu pēc Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas, tos pilnīgi saskaitījusi. Motīvu daļā pirmās instances tiesa norādījusi, ka sods pēc Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas nosakāms daļēji tos saskaitot. Prokurora protests šajā daļā nav iesniegts.

Zemgales apgabaltiesa uzskata, ka sods saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu nosakāms daļēji saskaitot piespriestos sodus, ņemot vērā pirmās instances tiesas motīvu daļā izdarītos secinājumus.

/pers. A/izdarījis vairākus noziedzīgus nodarījumus, iepriekš izdarījis noziedzīgus nodarījumus, iepriekš piespriestais sods nav atstājis pozitīvu ietekmi uz viņa uzvedību.

Nosakot galīgo sodu, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, piemērojams pilnīgs sodu saskaitīšanas princips, ņemot vērā sodu, kas piespriests ar Rīgas rajona tiesas 2020.gada 21.janvāra spriedumu.

Zemgales apgabaltiesa uzskata, ka noteiktais sods un galīgais sods būs pietiekams, lai sasniegtu soda mērķus.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta 1.[1]daļas 2.punktu, Zemgales apgabaltiesa

nosprieda

atcelt Zemgales rajona tiesas 2021.gada 1.februāra spriedumu daļā par /pers. A/noteikto sodu pēc Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas, galīgā soda noteikšanu pēc Krimināllikuma 50.panta piektās daļas, izciestās soda daļas ieskaitīšanu pēc Krimināllikuma 50.panta piektās daļas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, sodu /pers. A/ noteikt

brīvības atņemšanu uz 11 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ņemot vērā Rīgas rajona tiesas 2020.gada 21.janvāra spriedumā noteikto sodu, pilnībā saskaitot noteiktos sodus, galīgo sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 1 gadu 1 mēnesi, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu /pers. A/soda izciešanas termiņā ieskaitīt izciesto soda daļu pēc Rīgas rajona tiesas 2020.gada 21.janvāra sprieduma krimināllietā Nr.11520064219 – pilnībā izciesto pamatsodu – īslaicīga brīvības atņemšana 2 mēneši un daļēji izciesto papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana no 2020.gada 4.septembra līdz 2020.gada 12.novembrim.

Pārējā daļā Zemgales rajona tiesas 2021.gada 1.februāra spriedumu atstāt negrozītu.

Nolēmumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales apgabaltiesā.

Tiesnesis	J.Siliņš
Tiesnese	D.Skrauple
Tiesnesis	R.Rinčs